

Асенъ Босевъ

Ще дойде пролѣтъ

Ще дойде пролѣтъ прояснена,
и въ нивитѣ ще бликне рѣжъ;
въ рѣжъта и въ клонитѣ зелени
ще шушне пролѣтния дѣждъ.

И следъ дѣжда като манисто
ще се синѣй небето пакъ,
въ нивята — кжпани и чисти —
ще пламне алениятъ макъ.

И отъ разцѣвналитѣ сливи
ще лѣхне прѣсенъ ароматъ,
и пѣсенъ вредъ ще се разлива,
овошкитѣ ще ронятъ цвѣтъ.

Ще трѣгнатъ селяни съ мотики
навредъ къмъ ниви и лозя, —
ахъ, нѣщо днесъ при тѣхъ ме вика,
зовятъ ме роднитѣ поля!

Желая тамъ да съмъ при всички —
като работенъ селски мжжъ,
да слушамъ веселитѣ птички,
да пия дѣхъ на млада рѣжъ.
